

	Mio. kr.
Grundvederlag m.v.....	16,5
Pension	5,2
Eftervederlag	6,0
Omkostningstillæg	-4,4
Refusion for boligudgifter (max.)	6,4
Hotelovernatning (max.)	0,6
I alt	30,3

Det bemærkes, at pensionsudgiften, der kun kan anslås meget skønmæssigt, først gradvis vil slå igennem. Udgifterne til eftervederlag er beregnet som den gennemsnitlige årlige udgift ved valg hvert 3. år. Ved beregningen er der set bort fra de økonomiske virkninger, forhøjelsen af vederlagssatsen får for udgifterne til de danske medlemmer af Europa-Parlamentet.

Administrative konsekvenser

Forslaget indebærer en udvidelse af de administrative opgaver i forbindelse med udbetaling af folketingsvederlag og eftervederlag i forhold til den gældende ordning. Det vil især være modregningen i eftervederlag for eventuel løn, indtægt ved selvstændig erhvervsvirksomhed, rådighedsløn, ventepenge og pension m.v. og administrationen i forbindelse med udbetaling af refusion af boligudgifter, der vil være et væsentligt merarbejde for administrationen. Det vil derfor være nødvendigt at udvide personalenormeringen i Folketingets administration.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Grundvederlaget.

Det nuværende grundvederlag er senest reguleret i 1986. Dengang svarede vederlagets størrelse til vederlaget for borgmestre i kommuner med 20.000 til 25.000 indbyggere, der svarede til skalatrin 49 i løn-skalaen for statstjenestemænd. Beløbet udgør i dag kr. 377.328.

Vederlaget for borgmestre i kommuner med 12.501-25.000 indbyggere blev med virkning fra 1. januar 1994 ændret til 465.678 kr. svarende til skalatrin 51 i oktober 1999-niveau. Det foreslås, at folketingsmedlemmernes grundvederlag reguleres tilsvarende, således at det fremover også svarer til skalatrin 51.

Det bemærkes, at folketingsmedlemmerne ikke siden 1986 har haft samme udvikling i vederlagets størrelse som lønudviklingen for sammenlignelige grupper inden for staten. Med den foreslåede justering af vederlaget bliver der kompenseret herfor.

Omkostningstillægget.

Ifølge de nugældende regler modtager folketingsmedlemmer et skattefrit omkostningstillæg, som skal kompensere for de særlige udgifter, der er forbundet med hvervet som folketingsmedlem. Omkostningstillægget blev indført i 1954. Det nugældende omkostningstillæg er graderet efter 3 geografiske zoner baseret på afstanden mellem bopælen og Folketinget. Dertil kommer et særligt tillæg til medlemmerne valgt i Grønland og på Færøerne.

Det foreslås, at det nugældende omkostningstillæg erstattes med et fælles omkostningstillæg for alle medlemmer på kr. 45.000 årligt. Dette beløb skal dække de generelle omkostninger, som alle medlemmer har såsom repræsentation, ekstra porto- og telefonudgifter, omkostninger under rejser til møder i valgkredsen samt udgifter i forbindelse med ophold i København under møder. Det særlige tillæg for medlemmer valgt på Færøerne og i Grønland opretholdes og udgør kr. 15.000 årligt. Omkostningstillægget medregnes fortsat ikke i den skattepligtige indkomst, og der kan fortsat ikke foretages fradrag i den skattepligtige indtægt for de med folketingsarbejdet forbundne omkostninger.

Omkostningstillægget blev indført ved ændringen af valgloven i 1954, idet der var fremkommet kritik af, at halvdelen af medlemmernes vederlag på det tidspunkt var skattefrit. Valglovsændringen i 1954 indelbar, at medlemmerne fik et skattepligtigt grundvederlag og et skattefrit omkostningstillæg, hvis størrelse var afhængig af afstanden fra Folketinget til medlemmernes folkeregisteradresse. Omkostningstillægget skulle dække de omkostninger, der var forbundet med hvervet som folketingsmedlem. Det fremgår af forhandlingerne under forslagens 1. behandling i Tinget (FT 1953-54, sp. 5779-5781), at omkostningstillægget skulle dække almindelige repræsentationsudgifter, som hvervet som medlem af Folketinget medfører, samt udgifter til porto og telefonsamtaler m.v. Dertil kom omkostninger ved rejser til møder i valgkredsen og udgifter i forbindelse med modtagelse af vælgere i København. Endelig skulle omkostningstillægget også dække udgifter under rejse til og ophold i København under møder i folketingssamlingerne og udgifter i forbindelse med møder i Folketinget uden for folketingssamlingerne, f.eks. møder i stående udvalg og gruppemøder. Omkostningstillægget blev gjort skattefrit, fordi det dels skulle dække omkostningerne i forbindelse med dobbelt husførelse, og dels fordi det skulle dække repræsentationsudgifter, som for en række andre borgere kunne fradrages i den skattepligtige indkomst, ligesom en række borgere i kraft